ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی ■ تلفن: ۱۴ ـ ۸۸۵۰۴۱۱۳ ■ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ■
سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ـ ۸۸۵۰۱۳۰۰ ■ ۸۸۷۴۶۵۸۳ ■ انتشارات: ۵ و ۸۸۵۴۸۸۹۲ ■ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ ـ ۸۸۵۲۱۹۵۴ ■
نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸/ صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ■ چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshii شنبه ۲۱ خرداد ۱۴۰۱-شماره ۷۰۵۳

نظر خود را به این شماره پیامک کنید 13 12 45 3000

WWW.INN.IR

info@inn.ir

پرونده

سوژه روز

خدا را شکر چهارم نشدیم!

یونس علیزاده - اصلاً قصد دفاع از مهدی مهدوی‌کیا را نداریم چون اعتقادمان این است که کارنامه و عملکرد، معرف شرایط فنی افراد است. مهدوی‌کیا نتوانست تیم امید کشورمان را به مرحله بعدی ببرد و به همین دلیل، باید پذیرنده هر انتقادی باشد اما برای دقایقی از سمت دیگر، به موضوع نگاه کنید. تیم امید، سرپرست، سرمربی، مربی و بازیکن داشت و تمریناتش را ادامه می‌داد اما وقتی تغییرات در فدراسیون آغاز شد، معادلات در این تیم به هم ریخت. محمد محمدی به خاطر علاقه باورنکردنی به حضور در تیمی که همیشه برایش کری می‌خواند، امید را ترک کرد تا معاون باشگاه پرسپولیس شود. او رفت و تا مدت‌ها، خبری از سرپرست نبود. به فاصله بسیار کم تا اولین و آخرین اردو، فراز فاطمی را بدون حتی یک روز تجربه مدیریت، به‌عنوان سرپرست انتخاب کردند. تیم امید قبل از سفر به تاجیکستان، تنها دو بازی رفت و برگشت با تیم عراق داشت و تقریباً هیچ باشگاهی به کیا کمک نرساند. خودشان بودند و خودشان! در سمت دیگر، فدراسیون بی‌برنامه و پر از اختلاف فعلی، طبیعتاً حمایت از تیم‌های زیرمجموعه خود را بلد نیست و امید‌ها را به حال خودشان رها کردند به این امید که مهدوی‌کیا روی نیمکت است و حداقل از گروه صعود می‌کنند. حاصل کار، سومی در گروه چهار تیمی بود. آبروریزی بزرگی مثل شکست مقابل ترکمنستان یا تساوی دقیقه آخری با قطر و همچنین توقف مقابل تیم دوم ازبکستان هم به کارنامه فوتبال کشورمان اضافه شد. با این احوالات که گفته شد و البته سطح فنی مهدوی‌کیا، همین که در گروه‌مان چهارم نشدیم، باید دعاگوی ازبک‌ها باشیم زیرا آنها به قطر ۶ گل زدند و مقابل ما، تیم دوم خود را به زمین فرستادند وگرنه ممکن بود امروز از یک فاجعه بزرگ‌تر صحبت کنیم. ببینید چه کار کرده‌اند که به سومی در گروه هم راضی شده‌ایم.

گزارش یک

سعید زاهدیان

قهرمانی و صعود به المپیک پیشکش

به تیم‌های درجه سه آسیا نبازید!

ناکامی تیم امید یا تیم المپیک اتفاق تازه‌ای نیست؛ با مربی خارجی، با مربی داخلی، با نسل طلایی و با بهترین اردوها و امکانات، تیم ایران نزدیک به ۵۰ سال است که در حسرت رسیدن به المپیک به سر می‌برد. آخرین موفقیت تیم امید ایران با برانکو ایوانکوویچ به دست آمد؛ تیمی که با ۳ بازیکن بزرگسال به بوسان رفت و در همان مرحله گروهی کاپیتان بزرگ و روحیه‌بخش خود را از دست داد. همگی یادمان هست که در مرحله گروهی پدر علی دایی از دنیا رفت تا تیم امید با چالش غیرمنتظره‌ای مواجه شود. اما بازگشت علی دایی به ایران باعث شد تا بازیکنان متحد و همدل شوند و با انگیزه‌ای مضاعف در ادامه بازی‌های آسیایی شرکت کنند. تیم امید در نیمه نهایی با کره جنوبی میزبان روبه‌رو شد؛ مسابقه‌ای سخت که حتی خوش‌بین‌ترین هوادار فوتبال در ایران هم خیال نمی‌کرد تیم برانکو از این بازی به سلامت عبور کند و به فینال برسد چراکه در ترکیب کره ۹ بازیکن حضور داشتند که در جام‌جهانی ۲۰۰۲ کره-ژاپن تجربه بازی و بالا رفتن تا نیمه‌نهایی و تجربه مقام چهارم جام‌جهانی را داشتند که به‌شدت روی رقبا تأثیر می‌گذاشت و به کره میزبان انرژی مضاعف تزریق می‌کرد. تیم امید در فینال ژاپن را برد اما اوج شاهکار، در نیمه‌نهایی و عبور از جهنم بوسان بود. پس از آن فوتبال ایران هیچگاه نه قهرمان بازی‌های آسیایی شد و نه به المپیک رسید. همان تیم با ترکیبی به مراتب بهتر و باتجربه‌تر توسط محمد مایلی‌کهن در مقدماتی المپیک حذف شد؛ تیمی که حدود یک سال قبل کره را در بوسان با ۸۰ هزار تماشاگر برده بود، در اولین مسابقه‌اش در مسیر صعود به المپیک در تهران با همان کره بازی کرد و باخت؛ باختی که امیدهای ما را برای رسیدن به المپیک از همان هفته اول به یأس تبدیل کرد. تیم ایران متشکل از ستاره‌هایی نظیر مهدی رحمتی، حسین کعبی، جواد نکونام، محرم نویدکیا، ایمان مبعلی، آرش برهانی، سیاوش اکبرپور و در ادامه مجتبی جباری و خسرو حیدری که در بازی‌های نخست روی لجبازی فیروز کریمی و محمد مایلی‌کهن دعوت نمی‌شدند، نتایج فاجعه‌باری کسب کرد. داستان ناکامی تیم امید به امروز و دیروز برنمی‌گردد و از حذف تیم مهدوی‌کیا تنها به یک دلیل شگفت‌زده شدیم؛ باختن به ترکمنستان که در زمره تیم‌های درجه سه قرار می‌گیرد، شوکه‌کننده است. پیش از این شاید در مقدماتی المپیک به کره، ژاپن، استرالیا، عربستان، حتی چین و امارات هم می‌باختیم اما در سال‌های اخیر تیم امید ایران به ویتنام و ترکمنستان می‌بازد که انعکاس روشنی از افول فوتبال پایه در ایران است! در رده نوجوانان، آنجا که مربیان باید روی زندگی گروهی و تجربه سفر، جدایی از خانواده و چگونه تیم شدن تمرکز کنند، ما با بدنسازی شدید که برای این سن به‌شدت خطرناک است، گهگاه نتیجه گرفته‌ایم. در سن جوانان که مربیان باتجربه دنیا روی اصول اصلی فوتبال مدرن کار می‌کنند و بازیکنان را با مفاهیم تاکتیکی آشنا می‌سازند، فوتبال ایران در رده پایه مربیان خوب و درجه یک ندارد. وقتی به تیم امید می‌رسیم، بسیاری از رقبا بازیکنانی دارند که در کی‌لیگ و جی‌لیگ با مربیان خارجی و تراز اول کار کرده‌اند به مصاف ما می‌آیند ولی بسیاری از بازیکنان امید ایران در تیم‌های باشگاهی خود فیکس نیستند و تجربه کافی ندارند و مسابقات قهرمانی آسیا و مقدماتی المپیک فرصتی برای کسب تجربه است. به همین دلیل بازیکنان خوب ایران در ۲۴، ۲۵ سالگی در لیگ «گل» می‌کنند و سرخ نداریم بازیکنی که در ۱۸، ۱۹ سالگی لژیونر شده باشد. ناکامی تیم امید نیازمند بازنگری در سبک و سیاق پرورش بازیکن در ایران است اما وقتی تیم بزرگسالان فاقد حریف تدارکاتی و زمین استاندارد است و هزار و یک بحران دارد، از فدراسیونی که نه رئیس دارد و نه نایب رئیس اول و دوم، انتظاری بیش از این نیست و تنها می‌توان از کادرفنی و بازیکنان انتقاد کرد که لااقل به درجه سه‌های آسیا نبازید.

پنالتی

مازیار فیروزی

امیدم را نگیر از من....

تیم امید ایران از رقابت‌های قهرمانی آسیا کنار رفت؛ آن هم با بدترین نتایج. باید ترک عادت کنیم، باید بیاییم و برای ۱۰ سال تیم‌های پایه را به یک کاردرست بسپاریم؛ بگوییم نه از تو قهرمانی می‌خواهیم نه چیز دیگری، فقط تیم ما را بساز. ما که این همه ناکام بوده‌ایم، این هم رویش! حداقلش این است که بعد از ۱۰ سال نسلی داریم که می‌توانند امیدمان را به امید برسانند.

تیم امید از رقابت‌های قهرمانی آسیا حذف شد و دریغ از یک عذرخواهی ساده. مهدی مهدوی‌کیا تاج سر ما. بازیکنی که سال‌ها برای پرچم این مملکت زحمت کشیده اما خب این دلیل نمی‌شود که هر بازیکن خوب مربی خوبی هم باشد. نمی‌گوییم کیا زحمتی نکشیده اما حرف‌های خوبی درباره این تیم شنیده نمی‌شود. مهدوی‌کیا پس از پایان این رقابت‌ها آسمان ریسمان بافت اما از دلایل فنی حذف از این رقابت‌ها حرف نزد.

آقایان، برادران مسئول! نتیجه‌گرایی را کنار بگذارید و هزینه کنید و تیم‌های پایه را به دست یک نفر بسپارید که در اصطلاح «این کاره باشد» مثل همان کاری که قطر کرد. مثل همان کاری که خیلی از کشورها می‌کنند و زیرساختی دارند که ماشین بازیکن‌سازی‌شان هرگز نمی‌خوابد. آنها بهانه نمی‌گیرند و اگر از رقابتی حذف شوند، نمی‌گویند چیزی از ارزش‌های ما کم نمی‌شود! آنها اگر هم حذف شوند فقط و فقط دلایل فنی و فوتبالی دارد چون زیرساخت‌شان درست است و در مسیر درستی قدم برمی‌دارند. تیم امید باید بزودی برای انتخابی المپیک بجنگد و کاری نکنید تا ۴ سال حسرت دیگر، روی همه حسرت‌های به المپیک نرفتن‌مان اضافه شود. این امید را از ما نگیرید.

تک به تک

آرمن ساروخانیان

خداحافظی با المپیک پاریس در ازبکستان

روزی که مهدوی‌کیا پروژه تیم امید را کلید زد، تأکید داشت که هدفش صعود به المپیک پاریس است و مسابقات قهرمانی امیدهای آسیا ۲۰۲۲ هم بخشی از برنامه آماده‌سازی‌اش خواهد بود، ولی نتایج و عملکرد این تیم در ازبکستان به قدری ضعیف بود که نمی‌توان امید زیادی به ارتقای کیفیت این تیم در ماه‌های آینده داشت. مهدوی‌کیا اصرار داشت که تیمش را با بازیکنان زیر ۲۱ سال ببندد تا بتواند از همین تیم در مقدماتی المپیک هم استفاده کند، ولی این هم نمی‌تواند توجیهی برای این نتایج ضعیف باشد. این سیاستی است که تعدادی از تیم‌های دیگر حاضر در این مسابقات هم به کار بسته بودند، چرا که آنها هم در رازمدت به دنبال صعود به المپیک هستند.

از مهدوی‌کیا که در سال‌های گذشته فعالیت زیادی در فوتبال پایه داشته انتظار می‌رفت تیم خوبی ببندد و بهترین استعدادهای ایران در این رده سنی را در تیم امید جمع کند، ولی تیمی که در ازبکستان به میدان رفت بازیکنان باتجربه زیادی نداشت. سامان فلاح، محمد خدابنده‌لو و یاسین سلمانی تنها بازیکنان تیم امید بودند که تجربه کافی بازی در لیگ برتر را داشتند و بقیه بازیکنان حتی در لیگ هم به اندازه کافی بازی نکرده بودند، چه رسد به اینکه بخواهند در یک تورنمنت بین‌المللی بدرخشند.

مهدوی‌کیا در مصاحبه‌اش به مشکلاتی که در راه آماده‌سازی تیمش وجود داشت، اشاره کرده ولی این مسائل در فوتبال ایران تازگی ندارد و همیشه تیم امید از نظر اولویت بعد از تیم ملی و باشگاه‌ها قرار داشته. با شرایط آشفته فدراسیون فوتبال و نمایش ضعیف تیم امید در ازبکستان، صعود به المپیک پاریس از حالا رؤیایی دست‌نیافتنی به نظر می‌رسد و بعید است که این تیم بتواند در این زمان کوتاه متحول شود، چه با مهدوی‌کیا چه بدون او.

نفر به نفر

آیسان سعیدی

با کلوپ و گوارديولا هم اتفاقی نمی‌افتد!

برای مانوشتن از تیم امید و ناکامی‌هایش بدل به یک موتیف تکراری شده که قریب به ۴ دهه است تکرار می‌شود. گویی از این کلیشه تلخ گریزی نیست. کلیشه‌ای که از تیمی به تیم دیگر و از فدراسیونی به فدراسیون دیگر ادامه دارد. فرقی نمی‌کند که چه کسی سرمربی این تیم نفرین شده باشد؛ مربی داخلی یا خارجی، نامدار یا بدون رزومه، هرکه آمده تیم امید هرگز روی خوشبختی را ندیده و از باتلاق ناکامی خارج نشده. از ایگن کوردس آلمانی گرفته تا حسن حبیبی، محمد مایلی‌کهن، وینکو بگوویچ، علیرضا منصوریان، حمید استیلی و حالا مهدی مهدوی‌کیا روی نیمکت امید‌ها به ته دره ناکامی سقوط کرده‌اند و نتوانسته‌اند ناجی این تیم نفرین شده باشند. گویی یک طلسم دیرپا و ابدی و یک طالع نحس به زندگی امید‌ها سنجاق شده که باطل کردن آن از عهده هیچکس برنمی‌آید.

این بار نوبت به مهدی مهدوی‌کیا رسیده؛ موشک سابق که در دوران بازیگری‌اش کرور کرور خاطره جذاب و شیرین برای ما خلق کرده و یکی از ابرستاره‌های فوتبال ایران در دوران بعد از انقلاب بوده. مردی که پس از آویختن کفش‌ها همانند سایر همدوره‌ای‌هایش فی‌البداهه و خلق‌الساعه سراغ مربیگری نرفت و کوشید دوران جدید زندگی‌اش را در یک مسیر متفاوت و اصولی آغاز کند. او ابتدا در آلمان دوره‌های مربیگری را پشت سر گذاشت و در ادامه در آکادمی هامبورگ مشق مربیگری کرد. پس از آن آکادمی کیا را پایه‌گذاری کرد تا با سر و کله زدن با نونهالان و نوجوانان آزمون و خطا کند. او با این تجربه نه چندان بزرگ به تیم امید رسیده و حالا نیز طعم تلخ شکست را روی نیمکت این تیم ناامید چشیده. آنچه ثابت می‌کند برای موفقیت در این رده و باطل کردن طلسم دیرپا باید مسیر دیگری رفت و طرحی نو درانداخت. این تیم تنها زمانی موفق خواهد شد که جدی گرفته شود و در محاسبات فوتبال ایران برایش تره خرد کنند. در غیر این صورت با مهدوی‌کیا که هیچ، با گوارديولا و کلوپ هم اتفاقی برای تیم امید نمی‌افتد.

نگاه

عباس چمنیان - مربی سابق تیم نوجوانان

با مهدوی‌کیا هم به المپیک نمی‌رویم اگر...

حذف زودهنگام تیم فوتبال امید از رقابت‌های قهرمانی زیر ۲۳ سال آسیا اتفاق غیرمنتظره‌ای نبود و همانند ادوار گذشته حذف شدیم. تیم امید ایران در ۵۰ سال اخیر کمتر پیش آمده در تورنمنتی موفقیت بزرگی به دست آورد و باید سطح انتظار خود را پایین بیاوریم. اینکه در رده بزرگسالان توانایی برتری بر ترکمنستان، ازبکستان یا قطر را داریم دلیل نمی‌شود در دیگر رده‌های سنی مانند رده امید پیروزی باشیم. این انتظار با حقیقت فوتبال همخوانی ندارد. شاید در کارهای انفرادی و مهارتی همواره بازیکنان بهتری در اختیار داشتیم ولی از لحاظ قالب تیمی ضعیف‌تر بودیم و با توجه به رشد فوتبال در سطح قاره آسیا دیگر فرصت صعود از گروه هم به تیم کشورمان داده نمی‌شود. همیشه ادعا کردیم بازیکنان مستعد و آینده‌داری در تیم امید حضور دارند اما در ادوار یکه بازیکنان به مراتب بهتر از تیم فعلی را به مصاف رقبا فرستادیم، نهایتاً به جمع چهار تیم برتر رسیده‌ایم. در تیم فعلی امید ایران هم از لحاظ فردی بازیکنان بهتری نسبت به رقبا در اختیار داشتیم ولی فوتبال ورزشی گروهی است. مادامی که تاکتیک‌پذیر نباشیم و وحدت تاکتیکی در تیم امید وجود نداشته باشد حتی با وجود مهدی مهدوی‌کیا که از بازیکنان بزرگ تاریخ فوتبال ایران بوده و یکی از افراد خوشنام در این عرصه است، راه به جایی نخواهیم برد. با این حال فرمولی را دنبال کردیم که با مهدوی‌کیا هم جواب نمی‌دهد و حتی ممکن است به سوختن چنین مهره‌ای منجر شود.

مهدوی‌کیا: اینکه ۴ تا عکس کنار زمین بگیریم، حمایت نیست

شعار ندادم، دنبال بهانه نیستم، دنبال رزومه نبودم

مهدی مهدوی‌کیا سرمربی تیم امید پس از ناکامی امید‌ها در رقابت‌های قهرمانی زیر ۲۳ سال آسیا در یک گفت‌وگوی مفصل درباره دلایل این ناکامی گفت.

مهدوی‌کیا در خصوص نتایج تیم ملی امید در قهرمانی زیر ۲۳ سال آسیا اظهار داشت: «خیلی متأسفم که نتوانستیم از گروه صعود کنیم. با علم به اینکه ممکن است این اتفاق برای‌مان بیفتد، تمام تبعاتش را پذیرفتم. قبل از اینکه به این تورنمنت برویم گفته بودم با یک تیم خیلی جوان می‌رویم.»

وی افزود: «دنبال کسب تجربه بودیم چون بازی تدارکاتی نداشتیم. این بازی‌ها برای‌مان تدارکاتی شد. تمام آزمون و خطاها در این تورنمنت رسمی شد. این هم جزو اتفاقات فوتبال است و برای تیم‌های بزرگ دنیا هم حادث شده ولی دنبال بهانه نیستم. شعار هم ندادم. خیلی‌ها صحبت از آینده‌نگری می‌کنند ولی وقتی چنین اتفاقاتی می‌افتد خیلی‌ها از فرصت استفاده و حمله می‌کنند. با علم به اینکه می‌دانستم ممکن است این اتفاق بیفتد، روی حرفم ایستادم و با یک تیم جوان به مسابقات رفتم. از این نظر مثبت می‌بینم که این اتفاقات در مقدماتی المپیک نیفتاد چون جبران‌ناپذیر بود.» مهدوی‌کیا گفت: «باید قبول کنیم که به این تیم چه داده‌ایم که بخواهیم توقع زیادی داشته باشیم؟ در ۸-۷ ماه گذشته چه کار کردیم؟ در شروع سال جدید با شروع اردو اعتراض کردم که تمام تیم‌های حاضر در مرحله یک چهارم در دبی جمع شده‌اند. یک تورنمنتی را برگزار کردند و تمام آزمون و خطایشان را داشتند. متأسفانه ما دعوت نشده بودیم که برایم سؤال بود. از همان موقع بازی‌های تدارکاتی و رسمی برایم دغدغه بود. بازیکن باید با لباس ملی در استادیوم بازی کند و بازی تدارکاتی در کمپ. تیم‌های باشگاهی هیچ کمکی به ما نکردند. این روزها را می‌دیدیم.» وی افزود: «به دنبال جمع کردن رزومه برای خودم نبودم. قرارداد من شهریور با فدراسیون تمام می‌شود. می‌توانستم تمام بازیکنان زیر ۲۳ سال لیگ و آماده، بازیکنانی مثل صیادمنش و حسین‌زاده و... را جمع کنم و بگویم می‌خواهم قهرمان شوم و رزومه جمع کنم. قرارداد هم شهریور تمام است، شما بروید از صفر شروع کنید.» سرمربی تیم امید تصریح کرد: «احساس می‌کردم این بچه‌ها احتیاج به بازی تدارکاتی دارند. این بازی‌ها برای‌مان بازی تدارکاتی شد. هر بازی‌ای را که از دست دادیم، فهمیدم بعضی بازیکنان در شرایط مسابقه نیستند. بزرگ‌ترین مشکل ما بدنی بود. اینها در باشگاه‌های‌شان بازی نمی‌کنند. اتفاقات ۸-۷ ماه اخیر اگر به همین منوال ادامه پیدا کند، هیچ موفقیتی به دست نمی‌آید.» وی افزود: «این تیم باید حمایت شود. اینکه ۴ تا عکس کنار زمین بگیریم و صحبت از حمایت کنیم و بروییم فایده‌ای ندارد. حمایت را باید در عمل ببینیم. این تیم احتیاج به بازی دارد. اگر بازی نکنند در تورنمنت دچار مشکل می‌شوند. بازیکن بازی رسمی نکرده و دچار استرس است. این بازیکنان در باشگاه‌ها هم باید بازی کنند و در کوران مسابقات باشند. در تیم ملی نمی‌توانیم کار بدنی کنیم. فرصت این کار را نداریم. بازیکن سه، چهار روز قبل می‌آید و شما نمی‌توانید این کار را انجام بدهید. بازیکن باید با بدن آماده به اردو بیاید. این مشکلاتی است که در این مدت بوده ولی تمام تبعاتش را پذیرفتم. الان هم پاسخگو هستم. به این بازیکنان اعتقاد دارم و می‌دانم قطعاً شرایط‌شان بهتر می‌شود.» مهدوی‌کیا گفت: «تجربه خیلی خوبی برای‌شان بود. باید این باخت ترکمنستان را تجربه می‌کردند تا در مرحله نهایی این اتفاق برای‌شان نیفتد. حریف را دست‌کم نگیرند و از کوچکترین موقعیت‌ها استفاده کنند.»

وی در مورد اینکه آیا ممکن است نفرات ایرانی به کادرفنی اضافه شوند، گفت: «مشکلی در این مقطع نداشتیم. اگر بازی بیشتری داشته باشیم قطعاً شرایط‌مان بهتر خواهد شد. به‌عنوان مربی تجربیات خوبی به دست آوردیم که می‌توانیم در مراحل بعدی از آنها استفاده کنیم ولی قطعاً تا شهریور قرارداد داریم و باید ببینیم چه اتفاقی می‌افتد.»

ورزش دوست روز

مادورو قهرمان افتخاری بوکس جهان شد

ژیلبرتو ژوس مندوزا، رئیس اتحادیه جهانی بوکس (WBA)، پس از دیدار با نیکلاس مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا در شهر کاراکاس، کمربند قهرمان افتخاری جهان را به او اهدا کرد.

در این دیدار مندوزا و مادورو به موضوعات مختلف مربوط به بوکس ونزوئلا و جهان پرداختند و علاوه بر این درباره تعمیق طرحی که در این کشور برای تحقق توسعه این ورزش در همه زمینه‌ها آغاز شده است، بحث و تبادل نظر کردند.

یکی از موضوعات مهم امنیت مشتزنان فعلی و سابق بود. مندوزا یک طرح بازنشستگی پیشنهاد کرد که مزایایی را برای بوکسورها پس از بازنشستگی تضمین و امکان حضور آنها در جامعه را به طرق مختلف فراهم می‌کند.

آنها همچنین در مورد هدف اجرای پروژه‌های اجتماعی استفاده از ورزش به‌عنوان کانالی برای خودسازی و کمک به جوانان در رشد آنها صحبت کردند.

راجر گوتیرز، قهرمان ونزوئلایی جهان و جولیو تایم معاون کمیته مسابقات قهرمانی WBA، در این نشست حضور داشتند. مندوزا و مادورو این دیدار را سازنده توصیف کردند و رئیس اتحادیه جهانی بوکس از مادورو به‌دلیل حمایتش از ورزش و به طور خاص بوکس تقدیر و تشکر کرد.

طنزیم

هومن جعفری

راهنمای سریع دور ریختن آبرو!

اگر دوست دارید بدانید که چطور می‌شود «در ۱۰ روز دوزار آبروی‌مان را به سطل زباله بریزیم؟» این متن را بخوانید.

۱- میلاد زکی‌پور، در استقلال به پست‌های اینستاگرامی ضد رقیب شهرت داشت. از استقلال که رفت دوزار آبرو برایش بین هواداران این تیم مانده بود. تصمیم گرفت با رقیب مذاکره کند، هم استقلالی‌ها پسش زدند هم پرسپولیسی‌ها. آدمی که کلی پست و استوری ضد سرخ داشت، کلی چک و چانه زد که من و خاندانم پرسپولیسی بودیم و آن پست‌ها را دمین زده بود! نهایتا پرسپولیس هم پسش زد! حالا نه اینور اعتبار دارد نه اون‌ور! همان گل گهر می‌ماندی نان و ماستت را می‌خوردی سنگین‌تر نبودی؟

۲- مصطفی آجرلو بعد از چند فصل افتضاح مدیریتی مدیران استقلال، با قدرت به این تیم آمد و محبوب قلب‌ها شد. تیم را به قهرمانی رساند و حسابی برای خودش محبوبیت خرید. بعد از قهرمانی تا امروز، هر چه رشته کرده بود را یک طوری با سکوت بی‌خود و لجوجانه و تلف کردن وقت پای نکونام و تعارف کردن با خودش هوا کرد که باورش اصلاً آسان نیست!

۳- یحیی گل محمدی! از یحیای امپراطور تا یحیی حیاکن راه درازی نبود اما خریدن چند بازیکن بی‌کیفیت از آسیای میانه خیلی کمک کرد تا این مسیر هموار شود! آخرش هم هر که خریده بود را گذاشت در لیست فروش! خب مرد مؤمن اگر اینها بد بودند چرا آوردی! اگر خوب بودند چرا بیرون می‌کنی! دوست‌داری برای خودت شایعه درست کنی؟

اسطوره الجزایره نقره داغ شد

۶ ماه زندان برای رباح ماجر

رباح ماجر، ملی‌پوش و سرمربی پیشین تیم ملی الجزایر به دلیل اظهارات نادرست در مورد شرایط مالی خود و فرار مالیاتی به ۶ ماه زندان محکوم شد. پیشکسوت ۶۳ ساله که خیلی‌ها او را بهترین بازیکن تاریخ این کشور می‌دانند، توسط دادگاه الجزایر مجرم شناخته شد.

با وجود رفع اتهامات جعل و کلاهبرداری، ماجر و یکی از متهمان به‌نام ابراهیم، زندانی شدند و به پرداخت ۵۰۰ هزار دینار (۳۴۳۵ دلار) به آژانس ملی انتشارات و تبلیغات الجزایر محکوم شدند.

ماجر که خیلی‌ها او را به خاطر گل زیبا برابر بایرن مونیخ در فینال جام باشگاه‌های اروپا ۱۹۸۷ به یاد می‌آورند، هرگونه تخلف را رد کرده و می‌گوید که علیه این حکم درخواست تجدیدنظر خواهد داد. او به خبرگزاری فرانسه گفت: «تنها چیزی که می‌توانم به شما بگویم این است که من ارتباطی با این پرونده نداشتم. من بی‌گناهم.»

ماجر علاوه بر گل معروف مقابل بایرن مونیخ، در پیروزی ۲ بر یک مقابل آلمان غربی در جام جهانی ۱۹۸۲ یک گل بسیار مهم نیز برای کشورش الجزایر به ثمر رساند. او که اکنون بیشتر وقت خود را در قطر می‌گذراند، سه بار مربی تیم ملی فوتبال الجزایر شد، اما آخرین بار در ژوئن ۲۰۱۸ پس از هشت ماه حضور در این شغل اخراج شد.

ماجر در تیم پورتو دوران درخشانی داشت و یکی از بهترین مهاجمان وقت قاره آفریقا بود. او یک ضربه پشت پای مخصوص دارد که در دنیا به نام ضربه رباح ماجری معروف است و حتی گزارشگران شهیر انگلیسی هم وقتی کسی چنین گلی می‌زند، می‌گویند بازیکن گلزن گل رباح ماجری به ثمر رسانده.

افشاگری روز

فساد اخلاقی جیمز هانت

فِردی هانت، پسر جیمز هانت، قهرمان مسابقات اتومبیلرانی فرمول یک جهان در سال ۱۹۷۶، در گفت‌وگو با نشریه تایمز از فساد اخلاقی پدرش و روابط نامشروع او با هزاران زن پرده برداشت.

جیمز هانت یکی از نمادین‌ترین قهرمانان تاریخ فرمول یک است. در حالی که طرفداران این ورزش قهرمانی‌های او را در گرندپری فوجی ژاپن در سال ۱۹۷۶ به یاد می‌آورند، این راننده افسانه‌ای بریتانیایی به خاطر عیاشی‌هایش نیز شهرت داشت.

فردی هانت در این مصاحبه فاش کرد که پدرش با بیش از پنج هزار زن رابطه نامشروع داشته است. هانت جوان توضیح داد که پدرش قبل از مسابقات تعیین‌کننده عنوان قهرمانی در فوجی، با ۳۵ میهماندار هواپیما رابطه داشته است. جیمز هانت در ۲ موقعیت جداگانه با همسر اولش سوزی میلر ازدواج کرد. هانت سپس با سارا لومکس، که مادر «فِردی» است، ازدواج کرد.

پس از جدایی از لومکس، هانت از هلن دایسون، زنی که ۱۸ سال از او کوچکتر بود، خواستگاری کرد تا اینکه روز بعد به طرز غم‌انگیزی بر اثر حمله قلبی درگذشت. او در آن زمان ۴۵ سال داشت.

اتفاق جالب برای قهرمان فرمول یک

لوییس همیلتون «برزیلی» شد

لوییس همیلتون، قهرمان هفت دوره فرمول یک جهان در مراسمی شهروند افتخاری برزیل شد. این اقدام توسط آندره فیگوئرادو، عضو کنگره برزیل پس از قهرمانی همیلتون در جایزه بزرگ برزیل در سال گذشته پیشنهاد شده بود. در این رقابت راننده بریتانیایی پرچم برزیل را در پیست اینترلاگوس سائوپائولو به اهتزاز در آورد و بسیار مورد توجه برزیلی‌ها قرار گرفت.

همیلتون در آوریل و زمانی که از سائوپائولو بازدید کرد، در یک رویداد دیگر سخنرانی کرد و بار دیگر علاقه خود را به کشور برزیل ابراز نمود.

خود همیلتون در این باره در اینستاگرامش نوشت: امروز به یکی از مکان‌های مورد علاقه‌ام در جهان آمدم و افتخار می‌کنم که شهروند افتخاری برزیل هستم. ممنون برزیل، دوستت دارم، بی‌صبرانه منتظر حضور دوباره در این کشور هستم.

پله اسطوره ۸۱ ساله به این پست پاسخ داد و نوشت: «تبریک می‌گویم لوییس. خوشحالم که از این به بعد می‌توانم تو را یک هموطن بدانم.»

فیگوئرادو، یکی از اعضای حزب دموکراتیک برزیل، راننده مرسدس را مورد تمجید قرار داد و خاطرنشان کرد که او همیشه قهرمان فقید برزیلی آیرتون سنا را به‌عنوان الگوی دوران کودکی خود یاد کرده است و این اقدامات باعث شد تا ما همیلتون را یک برزیلی بدانیم.

جاناتان دی ژسوس، عضو کنگره از حزب جمهوری‌خواهان در گزارشی گفت که همیلتون رابطه‌ای عمیق و شدیداً عاطفی با برزیل دارد و این ادای احترام شایسته او بود. همیلتون درباره موضوعات مرتبط مانند محیط زیست، حقوق حیوانات، سیاه‌پوستان، زنان و حقوق بشر صحبت‌های خوبی کرده و شخصیت مهمی در ورزش جهان است.